

[Knud Lind]

på motorveje, så kræver det, at man bygger nogle trafiksikre motorveje og ikke det skandaløse byggeri, som hr. Nør Christensen har lagt navn til i Storstrøms Amt: en tosporet vej, som skulle have været firsporet. Ekspropriationen havde fundet sted, og man havde betalt for den ekspropriation, og alligevel blev det til en tosporet.

Dette lovforslag, hvor man ønsker 90 km/t uden for tættere bebygget område, betyder reelt flere døde i Storstrøms Amt, fordi man har lavet de udsættelser. Storstrøms Amt har i forvejen det højeste uheldstal på landsplan, og det kunne være, fordi hr. Nør Christensen som trafikminister ikke havde levet op til den trafiksikkerhedsmæssige indstilling, som han ellers lægger for dagen.

Og så vil jeg i denne forbindelse også nævne, hvad Sterling Moss sagde, nemlig at det var ingen sag at køre stærkt; man kunne køre lige så stærkt, man ville – det var bare alle de forbandede sving og de forhindringer, der var undervejs. Og de forhindringer forsvinder først, når vi når ud på motorvejene – altså de motorveje, som hr. Nør Christensen udsatte, de motorveje, som hr. Nør Christensen ikke ønskede at bygge.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi kan alle sammen hjælpe hinanden med at overholde forretningsordenen ved ikke at bruge ret stærke udtryk.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Ja tak, hr. Nør Christensen, jeg har det altid godt i den radikale folketingsgruppe. Og da hr. Nør Christensen åbenbart ikke har hørt ordentligt efter, bliver vi jo nødt til at gentage, hvad der blev sagt.

Der blev sagt, at Det Radikale Venstre kan ikke støtte dette forslag. Såfremt Færdselssikkerhedskommissionen, meget imod min egen personlige forventning, skulle kunne ændre på de nuværende anbefalinger med den baggrund, at antallet af ulykker kan nedsættes ved at øge hastigheden, så er vi villige til at se på det. Men for os er det afgørende, at vi nedsætter ulykkesantallet i trafikken, og specielt dødsfaldene.

Nu kan jeg forstå på hr. Nør Christensen, at det er den menneskelige ufuldkommenhed bag ved rattet, der er skyld i færdselsuheldene. Så er

det, jeg godt kunne tænke mig at vide, hvordan denne menneskelige ufuldkommenhed skulle forbedres, såfremt den kommer til at køre af sted med 120 km i timen. Det kan jeg ikke få til at hænge sammen.

Men jeg kan i øvrigt ikke få hr. Nør Christensens argumentation til at hænge sammen.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter mit kendskab til hr. Nør Christensen – og det er ganske godt – er jeg egentlig af den opfattelse, at hr. Nør Christensen ønsker et resultat af sit initiativ. Det ville i hvert fald ligne ham dårligt, hvis han ikke gjorde det.

Hr. Nør Christensen har fået tilslutning til sine synspunkter fra den side, der ikke kunne overraske ham, men kan vel næppe sige i dag, at det lovforslag, han har fremsat, dermed er hjemme.

Jeg synes, at man, hvis man vil nå et resultat, skal hæfte sig lidt ved, hvad der er sagt fra forskellig side, f.eks. hr. Erling Christensens bemærkninger om, at man nu vil afvente, hvad Færdselssikkerhedskommissionen når frem til, og så til den tid tage stilling til, om man skal vælge samme standpunkt, som den socialdemokratiske gruppe gjorde i 1984, eller om man skal tage et andet standpunkt ud fra den saglige baggrund, man får at bedømme det på.

Det var i hvert fald en udtalelse, jeg hæftede mig meget ved, for mit indtryk i 1984 var, at vi var meget i nærheden af at nå et resultat med en fornuftig ændring af farten på motorvejene netop for at opnå det, som flere har været inde på, nemlig at vi skal have færdslen derhen, hvor den er mest sikker. Og alle oplysninger viser jo, at den er mest sikker på motorveje.

Derfor synes jeg ikke, det gælder om at blive stående ved den drøftelse, vi havde dengang, men prøve på at tage de argumenter, vi kan få, til indtægt for at få forbedret lovgivningen, som hr. Nør Christensen ønsker det.

Jeg hæftede mig også ved fru Kirsten Lees bemærkninger om, at man ville afvente kommissionen.

Derfor forstår jeg ikke, at hr. Nør Christensen siger, at dette at henvise til kommissionen skal opfattes som afvisning fra min side. Det er ikke tilfældet. Jeg vil gøre hr. Nør Christensen opmærksom på, at det forslag, der blev fremsat i 1984, ikke havde sit udspring i Færdselssikkerhedskommissionen. Det var mit eget for-